

בש"פ 452/19 - מדינת ישראל נגד עבד אלרחים אבו חדיר

בבית המשפט העליון

בש"פ 452/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עבד אלרחים אבו חדיר

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' רומנוב) במ"ת 20763-01-19 מיום 18.1.2019

בשם העוררת: עו"ד בתשבעאבגז

בשם המשיב: עו"ד עיסא רשיד אבו אלהווא

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירת הצתה, לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). לפי כתב האישום, המשיב הצית ביום 30.12.2018 את הדירה שהוא מתגורר בה עם אשתו (השנייה), בנם ושתי בנות בוגרות של אשתו מנישואים קודמים. עם הגשת כתב האישום ביקשה העוררת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' רומנוב) קבע ביום 18.1.2019 שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה שמיוחסת למשיב. בית המשפט הוסיף שיש מקום לבקש תסקיר מעצר בעניין המשיב, והשאלה היא אם ניתן להורות על שחרורו לחלופה עד להשלמת התסקיר. בית המשפט מצא כי המעשה שמיוחס למשיב "מבטא ייאוש ומעורר דאגה וחשש". מנגד צוין כי המשיב בן 68, הוא חי חיים נורמטיביים ואשתו אינה מעוניינת שישעה במעצר. על כן החליט בית המשפט כי עד להשלמת התסקיר ישוחרר המשיב לחלופת מעצר בבית דודו ובפיקוח של 5 מפקחים: שלושה בנים של המשיב (איאד, סעד ומוחמד), קרוב משפחה (חליל משני) ובן הדוד (ג'אלל אבו חדיר). בית המשפט הורה לכל אחד מהמפקחים להפקיד עירבון ולחתום על התחייבות עצמית ועל ערבות צד שלישי, ואסר על המשיב ליצור קשר עם אשתו ובנותיה. בית המשפט המחוזי עיכב את ביצוע החלטתו כדי לאפשר

עמוד 1

לעוררת להשיג על ההחלטה, וביום 20.1.2019 הארכתי - בהסכמת הצדדים - את מעצר המשיב עד להחלטה אחרת.

2. מכאן הערר שלפניי. העוררת טוענת כי המעשה שמיוחס למשיב מלמד על מסוכנות. צוין כי המשיב עשה את מעשיו בשל חשד שבת של אשתו נותנת בבית שירותי מין לגברים זרים, ואינו רואה פסול בעשיית מעשה דומה אם הבת תמשיך בכך. העוררת מוסיפה כי שני בנים של המשיב שנקבעו בתור מפקחים, סעד ומוחמד, מעורבים לכאורה בסכסוך המשפחתי ושאלה היא אם הם מתאימים להיות מפקחים קודם ששירות המבחן בדק את התאמתם. העוררת סבורה כי אין לשחרר את המשיב לחלופת מעצר לפני ששירות המבחן בדק את עניינו ובחן את התאמת המפקחים שקבע בית המשפט המחוזי.

3. המשיב ביקש להותיר את החלטת בית המשפט המחוזי על כנה. לטעמו החלופה שנקבעה מסירה את החשש למסוכנות ממנו: הוא אמור לשהות במקום רחוק מבית מגוריו ולהיות בפיקוח של 5 מפקחים. גם אם שניים מבניו אינם מתאימים, יש שלושה מפקחים אחרים. הוא ציין אף שלא הורשע בעבר בעבירות פליליות. המשיב הוסיף כי הבית שייר לו, ולכן אין מדובר בהצתת רכוש "לא לו", כלשון סעיף 448(א) לחוק העונשין - ואין ראיות לכאורה להוכחת האשמה שמיוחסת לו.

4. לאחר שעיינתי בערר ובנספחיו ושמעתי את טענות הצדדים, באתי למסקנה כי דין הערר להידחות בעיקרו. תחילה אציין כי לא מצאתי לקבל את טענות המשיב בעניין קיומן של ראיות לכאורה, וקביעות בית המשפט המחוזי בסוגיה זו בפסקאות 9-10 להחלטתו מקובלות עליי. לעניין עילת המעצר, דומה שאין חולק כי המעשה שמיוחס למשיב ואי הפנמת הפסול בו מצביעים על מסוכנות מצידו (השוו לבש"פ 7414/15 חסנין נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.11.2015)). עם זאת, כידוע, לעולם יש לבחון אם אפשר לנטרל את המסוכנות שמיוחסת לנאשם, באמצעים שפגיעתם בחירות היא פחותה (לחלופת מעצר בעבירת הצתה ראו למשל בש"פ 81/17 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.1.2017)). בית המשפט המחוזי לא פסל את האפשרות שהמשיב ישתחרר לחלופת מעצר למהלך ניהול משפטו וגם העוררת אינה רואה לשלול מראש אפשרות כזו. המחלוקת בין הצדדים מצומצמת לשלב ביניים: עד להגשת תסקיר מעצר, שצפויה רק ביום 30.1.2019 (על סוגיה זו ראו בש"פ 478/12 אל אעסם נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (23.1.2012)). הוחלט לשחרר את המשיב לחלופת מעצר במקום (עין טובא) שאינו קרוב למקום המעשה (שכונת שועפט) (השוו לכלל שלפיו אין להשיב אדם שמיוחסת לו עבירה מסוג זה, למקום שבו עשה לכאורה את המעשה ובתנאים שעומדים ברקע למעשה: בש"פ 5902/18 אגבריה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (15.8.2018)). באין תסקיר מעצר התרשם בית המשפט מהמפקחים שהופיעו לפניו, בהשתמשו בכלים שעומדים לרשותו, דוגמת "ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים" (בש"פ 2762/05 מזגאונקר נ' מדינת ישראל (24.3.2005)). בהתחשב בגיל של המשיב, בעברו הנקי ובשיקול הדעת שנתון לערכאה הדיונית לא מצאתי להתערב בהחלטה העקרונית לשחרר את המשיב ממעצר בשלב זה (ראו והשוו בש"פ 668/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (29.1.2018) (להלן: עניין פלוני)). בעניין אחד מצאתי טעם בטיעוני העוררת. לנוכח אופי המעשים, התכנון שלהם והחשש מפני עשיית מעשים דומים בעתיד, קשה להלום כעת שסעד ומוחמד, שני הבנים של המשיב שמעורבים לכאורה בסכסוך המשפחתי העומד ברקע הדברים, יהיו מפקחים בתקופת מעצר הבית קודם שהתאמתם נבחנה על ידי שירות המבחן. בהמשך יוכל שירות המבחן לבחון כל אחד מהמפקחים שיעמדו להערכתו ויחליט כחוכמתו.

5. אדגיש: המקרה שלפניי גבולי. אילו היה מחליט בית המשפט המחוזי שבנסיבות המקרה אין מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בשלב זה, ספק אם הייתי מתערב בהחלטתו. הן ההחלטה שקיבל, הן ההחלטה שהיה עשוי לקבל נמצאות במתחם שיקול הדעת שנתון לו. העוררת לא הראתה כי בית המשפט המחוזי חרג ממתחם זה (ראו עוד

עניין פלוני, פסקה 13).

סוף דבר: הערר נדחה בעיקרו. המשיב ישוחרר לחלופת מעצר בתנאים שקבע בית המשפט המחוזי, בשינוי זה: הפקחים יהיו הבן איאד אבו חדיר, קרוב המשפחה מר חליל משני ובן הדוד מר ג'אלל אבו חדיר (מפקחים 1, 4 ו-5, בהתאמה, בסעיף 14(ב) להחלטת בית המשפט המחוזי). השחרור ייעשה בבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ט"ו בשבט התשע"ט (21.1.2019).

ש ו פ ט
